

Единъ таенъ коледенъ подаръкъ

(Продължение отъ стр. 36)

много благодарна и започна да притърсва изкоблетъ си, днаго тя отворише своето кошничка съ паритъ.

— Знаеш, — каза Георги, — Емили може да занеме утре.

— Боже, тя би желала да изолтува цялата компания, така при своите кръстници.

— Добре. Трябва ние да я занесем паритъ веднага, да предупредимъ директорката и да съобщимъ на нейната кръстница.

Обмисляше се Лили и Георги обясниха всичко на най-важн. Тъ бѣха така възбудени и весели, че не забелязваха колко тя се жлъхше да не се заснѣе. И после се отправиха къмъ училището, безъ да се отдѣлятъ отъ студъ.

Щомъ пристигнаха, наоха да видятъ Емили. И колко голямо бѣше тѣхното изумление, когато я извърнаха да разговаря съ дѣво мнѣ.

Малката пансионерка ги посрѣгна съ цялата синова отъ радостъ.

— Люо вие знаете колко съмъ щастливъ! — нѣ извика тя веднага. — Лъ занемамъ въ пансионцѣ. Моите кръстници я изпратиха паричко на настойника ми и азъ ще мога да си отида. На васъ обещавамъ единъ много хубавъ подаръкъ отъ тая.

Лили бѣше почти отчаяна отъ това обрѣтъ въ ролингъ. Тя въбрѣше, че съ еднакъ тая който не подхождаше на думитъ ѝ.

— Лъ съмъ много щастлива, много щастлива!

Малката Емили разбра секретата тая на Лили и избухна въ смяхъ.

— И азъ съмъ много доволен. Отначало, когато кроахъ съ тебе лана за което отиваме се спренувахъ малко, но после се съгласихъ защото азъ „любожила за беднитъ“ е много студено презъ екавѣрѣта. Но азъ те облягамъ, миле Лили, толкова, колкото видъ ти ми бѣше павила нонѣ очни и даже повече.

— О, — каза Лили съ една голяма въздишка, — ако бѣше знала, че твоите кръстници ще те изпратятъ паричко, нѣмаше да се измъкна въ талкова.

— О, азъ не съмъ знавала, — каза Емили, — освенъ за това, че ми не ще биде много трудно.

Въ този моментъ дѣдотъ се намѣси съ своя дебѣлъ гласъ и каза следното:

— Вие не ще бидете раздѣдени. Кръстниците на милата Емили е помислили за всички и ти имъ писа, изпращайки паритъ, че ще биде твърде щастливо, ако Лили желаетъ да придружи нейното момиче. Тѣй като Лили има състемни паричко, нейнитъ родители ще ѝ позволят да занеме. Лъ принасятъ съ тѣкъ.

Дѣтѣ момичета бѣха така изненадани и

тѣй щастливи, че не избѣриваха какво да кажатъ. Но изведнѣжъ Лили се провикна:

— О, дѣло, азъ отгегнахъ момикъ! Вие знаете мога тайно. Сигурно мама ми е казала. Мили?

— Не е вѣрно! Лъ знаехъ отъ отчаяна, че билета на добрата Емили струва само сто лева. И това е, което ме накара да отпана. И после, нали единъ подаръкъ който се изменява не е нищо друго, освенъ да се изменява въ компанията.

Георги се провикна:

— Истина, азъ много не съмъ помислялъ, че може да се купи за подаръкъ изващ талкова.

— Талкова — продължи дѣдотъ, — когато азъ разбрахъ твоето добро намерение, азъ го спомнѣхъ и се въздържахъ да ти кажа, че твоитъ усилия ще бидатъ безплодни. Знаеш ли, сдѣлѣхъ че паритъ, които члѣхъ спечели самъ и твърде честно, се изпратятъ съ най-голямо уважение. И азъ съмъ твърде щастливъ, дете мое, че ти ще можешъ да докажешъ това презъ екавѣрѣта. Твои багачи е готови. Лъ предупредитъ най-важн ти. Колко много ме заблававашъ, когато ти се силѣше да спечелишъ, а особено когато ми четеше.

— Но, дѣло, вие обѣтахъ.

— Не, нимахъ. Ти обѣдахъ!

Тъ се обѣла. Георги каза весело:

— Въ такъвъ случаи Лили е спечелила като е спала.

Дѣтѣ момичета прекараха добре екавѣрѣта. Въ града на кръстниците бѣше много хубаво. Тѣ се пързалеха, играеха съ сѣбѣ и въобщо всички земни удоволствия бѣха на тѣхно разположение. Но най-добрата печалба отъ тяхъ чула екавѣрѣта бѣ провѣрѣна на тѣхното дружелюбие, въ едно твърде здраво приятелство, което изъ имъ пречеши да се трудятъ и получаватъ знатни добри бѣлки.

Разказалъ: Гр. X. Мисловшъ-и

Препоръчайте на своитъ близки „Даръ --
НОВА КАРТИННА ГАЛЕРИЯ“